TOLLAREN

NR 1-2016 ÅRGÅNG 31

Grattis Tollarklubben 30 år!

NOVA SCOTIA DUCK TOLLING RETRIEVER KLUBBEN

Svenska Nova Scotia Duck Tolling Retrieverklubbens medlemstidning

TOLLAREN

ges ut av Nova Scotia Duck Tolling Retriever-klubben och utkommer med 4 nummer/år.

Alla helbetalande medlemmar erhåller tidningen.

Ansvarig utgivare:
Mats Viker

Redaktör:
Mia Eriksson

Layout & redigering:
Fia Björklund

Övrig redaktion:
Ellinor Leigod
Mikaela Gröndahl

Tryckeri:
Hallvigs reklam AB, Morgongåva

Omslagsbild:
Svensdotters Hjärtliga Hjalle.
Foto: Mia Eriksson

ISSN-0284-9631

Innehåll och utformning av artiklar behöver inte ge uttryck för uppfattning som delas av tidningens redaktion eller klubbens styrelse.

För innehållet i publicerade artiklar svarar respektive författare.

För insänt, ej beställt, material ansvaras ej.

ANNONSPRISER

Annonser där klubbens medlemmar annonserar ut valpkullar, hundar till avel, omplaceringar m.m
Mittuppslag 1000 SEK
1/1-sida 600 SEK
1/2-sida 300 SEK
1/4-sida 200 SEK
Fakturering sker i efterskott.

Annonser som rör försäljning av olika slag, oavsett medlemsskap i Tollarklubben
Mittuppslag 2000 SEK
1/1-sida 1200 SEK
1/2-sida 600 SEK
1/4-sida 400 SEK
Fakturering sker i efterskott.

Årsrabatt erhålles med 25% under förutsättning att annonsen från början bokas som årsannons (4 nr i rad).

Annonserna bör lämnas som digitala dokument eller färdiga tryckoriginal.

Redaktören har ordet

HEJ PÅ ER!

Det är dags att kicka i gång 2016. Året Tollarklubben ”fyller” hela 30 år. Det ska vi se till att fira under året tycker jag. För mig kommer 2016 också att bli året jag styrde skutan hem till Sörmland igen och bytte jobb. Och här sitter jag nu och blickar ut genom fönstret högst upp Flens stadshus. Gävle är ett minne blott.

BÅDE HUNDARNA OCH JAG försöker anpassa oss till nya rutiner med pendling, nytt hunddagis med mera. Vi är trötta alla tre på kvällarna vill jag lova. Samtidigt känns det som att den här vintervilan får vara slut nu. Motivationen till träning inför en ny tävlingssäsong börjar återkomma och hundarna är (i alla fall på helgerna) pigga på allt som erbjuds!

Dummiesarna har fått komma fram igen samtidigt som en och annan frusen, död pippifågel har fått agera apport. Äntligen. För på något konstigt vänster har visst Embla helt glömt bort hur man går fot och Indra verkar ha fått en kunskapslucka i hur man håller en dummy i munnen på ett snyggt sätt. Matte kliar sig i huvudet och får än en gång konstatera att det där med detaljer i träning, är en färskvara.

Jag ser fram emot en tollarfylld vår med tillförsikt. Snart ploppar det upp snödroppar och tussilagos. Snart är det ljust på morgonen när man går upp och på kvällen när man kommer hem från jobbet. Snart får tollarna bada igen. Snart slipper jag stå och frysa fingrarna av mig ute på ett fält eller i skogen när jag tränar markeringar och linjetag. Snart, snart, snart!

TOLLARVÄNNER – NU KÖR VI!

Mia Eriksson
Redaktör
tollaren@tollarklubben.se

TOLLAREN 1-2016

Innehåll

04 Nya anvisningar för tollingjakt och jaktprov

06 Ordförande har ordet!

07 Tollarklubben firar 30 år

04 Norska tollare klara för eliten och tollingjaktprov till Norge

09 Från valp till apportör

14 Rapport från rasmontern på My DOG i Göteborg 2016

16 Inspiration från My DOG

18 Teatertollaren Vill

20 Tre fantastiska och tuffa år

22 Tollare som förstagångshund: Hur långt är ett snöre?

24 Geisha – min bästa vän

26 Aktivitetsgrupperna har pennan!

28 Distrikten • Medlemsinformation

31 Nya medlemmar • Styrelsen och funktionärer

32 Provkalender 2016

04 Nya anvisningar för tollingjakt och jaktprov

Bild: Ellinor Forsman

09 Från valp till apportör

Bild: Therese Knutsson

22 Tollare som förstagångshund

Bild: Mia Eriksson

Har du ett bidrag till TOLLAREN?
Allt material (annonser, artiklar, kåserier, Tollare på hugget m.m.) skickas till tollaren@tollarklubben.se.

Om du skickar in material med vanlig post, bifoga då adresserat och frankerat kuvert om du önskar materialet i retur:
Maria Eriksson
Nämndemansvägen 26
643 32 Vingåker
Tel: 072 503 03 00

MANUSSTOPP FÖR TOLLAREN 2016
15 maj, 14 augusti, 13 november

Tänk på följande:
Text: Skriv text i textprogram och bifoga som fil, då detta förenklar sorteringsarbetet betydligt. Inga texter direkt i mejl.

Bild: Döp bilderna till det de föreställer eller bifoga textdokument med bildtexter. Ange alltid fotografens namn. Digitala bilder bör göras i 300 dpi, jpeg-format och maximal kvalitet. Skicka inte bilderna i mejlet utan bifoga dem. Ta inte bilder från internet. Skicka originalfilerna.

Skicka inte bilder större än 7 MB utan att först kontakta redaktören, tollaren@tollarklubben.se.

*”Nu börjar vi i anvisningarna med att **förklara och beskriva tollingjakten**, syftet med jaktprov och förutsättningarna för prövningen, vad som **händer under provet och vad föraren och hunden behöver kunna.**”*

Nya anvisningar för tollingjakt och jaktprov

Text: Sverker Haraldsson Bild: Ellinor Forsman

Det var tre år sen sist. Under vintern har tollingjaktkommittén tillsammans med en arbetsgrupp gjort en total genomgång av den gamla RoA:n för tollingjaktprov, och nu är de nya anvisningarna fastställda av SSRK:s huvudstyrelse och gäller för alla tollingprov framöver.

Vår gamla RoA (råd och anvisningar), som gällt sedan 2012, var precis som andra RoA-dokument framförallt inriktade på administrationen och genomförandet av jaktprovet samt på bedömningsanvisningar och riktlinjer. Den riktade sig alltså framförallt till provledningar och till domare.

Nu är den helt ombyggd.

Det var mycket tydligt på Tollarklubbens stora workshop våren 2014, i samband med årsmötet, att det saknades mycket information för hundförare och deltagare, och att dokumentet borde byggas upp på ett helt annat sätt.

För en nybörjare som vill börja arbeta med och träna sin tollare fanns det många frågor som inte förklarades i RoA och som många av oss som tränat hund i många år tar för givet att alla kan. (Hur ska ansmygningen gå till? Hur uppträder jag och hur sitter jag i gömslet? Vad är en markering? Hur ska en dirigering se ut? Vad får jag göra i ett sökarbete?)

HELT OMBYGGT, HELT OMDISPONERAT

Nu börjar vi i anvisningarna med att förklara och beskriva tollingjakten, syftet med jaktprov och förutsättningarna för prövningen, vad som händer under provet och vad föraren och hunden behöver kunna. Därefter beskrivs de olika klasserna och vad som ska ingå, vad som kan och/eller inte får ingå. Därefter förklaras hur det fungerar med muntlig och skriftlig kritik, protokollet och bedömningsgrunderna.

Det praktiska tollingjaktprovet förklaras, och först därefter kommer planering och administration av tollingjaktprov. Här har vi också gjort uppdatering med tanke på SSRK Prov. I en bilaga till anvisningarna beskrivs också hur man kan arrangera ett inofficiellt tollingtest eller ett prova på-jaktprov.

Målsättningen med hela denna omarbetning av dokumentet var alltså att vi i första hand skulle rikta oss till alla jaktintresserade tollarägare, som vill kunna träna och förbereda sig inför prövningen, och till de startande på jaktproven.

REGLER OCH ANVISNINGAR

Det finns två dokument som styr våra tollingjaktprov (och andra jaktprov).

Jaktprovsbestämmelserna (eller «reglerna») revideras av SSRK:s fullmäktige vart femte år och fastställs sedan av SKK och gäller för fem år i taget. I år fastställs vårt regelverk (och närmare hundra andra regelverk för olika jaktprov, utställningar, viltspår med fler.) för perioden 2017-2021. Under denna period är regelverket låst och kan inte ändras.

Anvisningar eller RoA fastställs av SSRK:s huvudstyrelse, och kan alltså ändras eller revideras oftare än vart femte år. Anvisningarna är underställda regelverket –

De gamla råd och anvisningarna för tollingjaktprov saknade information. För en nybörjare som vill börja träna sin tollare fanns det många frågor som inte förklarades. Nu är arbetet med att bygga om dokumentet klart.

står det olika i bestämmelserna och i anvisningarna är det bestämmelserna som gäller. I övrigt gäller anvisningarna för alla prov och funktionärer.

INPUT TILL ARBETET

Processen med uppdateringen inleddes under hösten 2015. Vi hade som underlag för arbetet synpunkter, förslag och kommentarer från workshopen, som Tollarklubben arrangerade och där närmare 60 tollarvänner deltog, och från den domarträff som klubben arrangerade i januari 2015.

Andra viktiga inspel i arbetet har kommit från deltagare, provledningar och domare under det senaste året. Vi har även i avsnittet om administration och genomförande jämfört med hur motsvarande delar i RoA för spaniel- och retrieverjaktprov B är utformade. Dessutom har vi stämt av med de förslag till förändringar av jaktprovsbestämmelserna som SSRK föreslagit till SKK.

Till detta arbete bjöd tollingjaktkommittén (det vill säga Lasse, Torbjörn, Anders och jag) in tollarklubbarna från alla länder som redan arrangerar officiella tollingjaktprov eller är på gång att göra det. Från Tollarklubben kunde vår ordförande Mats Viker delta och från Norge deltog Ronny Liilebakken. Belgiska tollarklubben hade tyvärr inte ekonomi att delta. Danska tollarklubben och jaktansvarig i svenska klubben hade tyvärr inte möjlighet att delta.

”Målsättningen med hela denna omarbetning av dokumentet var alltså att vi i första hand skulle rikta oss till ***alla jakt-intresserade tollarägare, som vill kunna träna och förbereda sig inför prövningen, och till de startande på jaktproven.”***

Under december och januari gjordes revideringsarbetet, och vid huvudstyrelsens möte i början av februari fastställdes dokumentet. Dessutom fastställdes också det nya jaktprovsprotokollet för den skriftliga kritiken. De gamla protokollen är i stort sett slut och 1000 nya protokoll kommer att tryckas upp innan provsäsongen börjar i april.

Stort tack till arbetsgruppen och till alla som kommit med värdefulla synpunkter och förslag till revideringen. Alla förslag och alla synpunkter kan givetvis inte komma med – ibland står de i konflikt med varandra, ibland har de andra konsekvenser för verksamheten, och ibland står de i strid med jaktprovsbestämmelserna.

LÄS PÅ INFÖR VÅRENS PROV

De nya anvisningarna finns bland annat på SSRK:s hemsida under fliken «Prov–Utställning» och de gäller från och med februari för alla tollingjaktprov. Vän av ordning undrar kanske varför det inte längre heter RoA – Råd och Anvisningar. Vid Huvudstyrelsens senaste möte togs det upp att det bland annat på viltspårssidan fanns domare och provledningar som tolkade RoA efter eget huvud, eftersom det bara var «råd». Med det nya namnet förtydligas att det är ett fastställt dokument, som ska följas i hela verksamheten. •

Ordförande har ordet!

EN AV TOLLARKLUBBENS VIKTIGASTE uppgifter handlar om att arbeta med rasens hälsa, och det lägger vi mycket tid och engagemang på i såväl klubben som i styrelsen. För att ta några exempel ordnades en föresläsning avseende DNA-tester och molekylär genetik vid klubbmötet i mars 2015 i syfte att förstå hur forskningen avseende sjukdomar går till och hur man får fram olika DNA-tester. En föreläsning avseende Degenerativ Encefalopati (DE) och neurologiska sjukdomar ordnas vid klubbmötet i mars 2016. Klubben har under 2015 besluta att bistå med medel för att stötta forskningen gällande DE. Under 2016 planerar vi att genomföra en hälsoenkät för alla tollare och samtidigt genomföra en noggrann genomlysning och uppföljning av mål och strategier i RAS under 2016.

När det gäller avelspolicyn och Degenerativ Encefalopati (DE), hör jag synpunkter på att detta måste in i vårt RAS. Det skulle förvisso vara en god tanke, men här vill jag påtala att detta är en nyupptäckt sjukdom som vare sig vi eller forskningen ännu inte har en fullt klar bild över (vare sig det är officiellt eller inofficiellt). Styrelsen har beslutat om en rekommendation att befintliga och blivande föräldradjur bör testas för DE så att vi kan få en samlad bild över problemet INNAN vi fattar ett permanent beslut om att eventuellt ändra avelspolicy och RAS. Det gäller fortfarande, och till dess det finns officiella rapporter för detta, vilket vi bedömer kommer under 2016.

SEDAN FINNS DET ÖVRIGA hälsoeffekter och sjudomar som vi måste diskutera mer. För detta ändamål har vi beslutat att vi vill ha ett ytterligare fysiskt möte för styrelsen, där vi kan fokusera på den formen av frågor. Det är ju så att styrelsen är spridd i hela landet och vi ses idag fysiskt max tre gånger per år (varav ett tillfälle är i samband med årsmötet och ett i samband med Tollarspecialen). I övrigt har vi telefonmöten, under vilka det är svårt att föra strategiska diskussioner. På ett fysiskt möte kan vi gå igenom hela RAS och alla de strategier samt kortsiktiga och långsiktiga mål som är beslutade däri samt diskutera hälsa och sjukdomar. Vår avsikt är att få till ett sådant möte under hösten 2016.

Styrelsens arbete ska alltid styras med de övergripande mål som tydliggörs i klubbens stadgar som riktpunkter. Vi ska alltså arbeta för att:

- väcka intresse för och främja avel av mentalt och fysiskt sunda, jaktligt och exteriört fullgoda rasrena hundar
- bevara och utveckla rasens specifika egenskaper och verka för utveckling av dressyr och praktiskt bruk av denna
- informera och sprida kunskap om rasens beteende, dess fostran, utbildning och vård
- bevaka och arbeta med frågor som har ett rasspecifikt intresse för hundägaren och hundägandet
- skapa och vidmakthålla goda relationer mellan omvärlden, hundägaren och hundägandet

Därför är styrelsens ambition att arbeta med alla dessa frågor. Dessutom är det givetvis viktigt att se till att vi har en klubb med ordning och reda, att vi har en sund ekonomi och att vi är en attraktiv klubb för tollarägare att vara medlem i.

JAG VÄLKOMNAR SYNPUNKTER, ÅSIKTER och frågor på Tollarklubbens facebooksida eller direkt till mig, ordforande@tollarklubben.se, eller till någon annan i styrelsen. Det ger oss möjlighet att ta del av dem och i förekommande fall besvara de frågetecken som finns och behöver rätas ut.

Mats Viker
Ordförande
ordforande@tollarklubben.se

Grattis Tollarklubben 30 år!

Tollarklubben firar 30 år

Text: Mats Viker

Nova Scotia Duck Tolling Retrieverklubben, i dagligt tal kallad Svenska Tollarklubben, bildades 1986 och fyller sålunda 30 år i år. Det planerar klubben att fira, exakt hur, kommer vi att återkomma med. Det kan dock vara lite intressant om att beskriva klubbens nuläge och även rasens.

Antalet medlemmar är vid ingången av 2016 1358 stycken. Det innebär att cirka 45 % av alla som äger en tollare i Sverige är medlem i klubben. Det är i jämförelse med andra rasklubbar en förhållandevis hög siffra vilket visar på engagerade tollarägare och en aktiv rasklubb.

*”Under 2015 var Tollaren den **32:a mest populära hunden** att skaffa.”*

Under 2015 var Tollaren den 32:a mest populära hunden att skaffa, räknat från SKKs valpstatistik (35:a år 2014). Under 2015 registrerades 405 tollarvalpar.

ENLIGT JORDBRUKSVERKETS registreringsstatistik **FANNS** det 3 874 tollare registrerade i Sverige 2015-12-31 (3799 2014-12-31). Detta innebär att tollaren ligger på 43:e plats räknat efter antalet registrerade hundar i Sverige.

Vår stora rasspecial, Tollarspecialen, är idag ett fantastiskt arrangemang. Totalt var det 2015 hela 492 hundar anmälda och dessa var anmälda till fantastiska 828 starter på tre dagar inom tollingjaktprov, working test, lydnad, agility och utställning. Vid utställningen som samlade hela 355 anmälda hundar fanns hela 44 stycken championhundar på plats.

Tollarklubben är en hundrasklubb med en sund och god ekonomi, vi ger ut en tidning fyra gånger per år som är mycket uppskattad av medlemmarna.

ALLT SAMMANTAGET ÄR DET imponerande siffror för en klubb som bildades för 30 år sedan, två år efter det att den första tollaren importerades till landet.

Det är värt att fira. •

Välkomna till Lagkampen 2016 i Halland!

När? 6 och 7 maj

Var? Åkulla fritidsgård, cirka en mil från Ullared (läs mer på www.akulla.se)
När du bokar boende ange”lagkampen” så vet dom hur dom ska placera er.
Det finns olika storlekar på stugor att välja på.

Anmäl er senast 24 april till Gunliz Bengtsson på mailadressen lb.lt@telia.com

För löpande information: Se facebookgrupp med namnet Lagkampen 2016

Väl mött!
Önskar vi från Hallandstollarna

Blazing Fowler´s Hobbit Aragorn – Aslan med matte Marie Kinder.
Aslan är snart ett år och han ska bli Maries nästa apportör.

Från valp till apportör

Text: Marie Kinder Bild: Therese Knutsson

Rally + jakt = sant. Det går inte alltid att sätta fingret på vad det är som gör att man känner lite extra för någon. Det kan vara kärlek vid första ögonkastet eller en känsla som växer fram för varje gång man ses. Det kan vara en förälskelse och det kan vara en valp.

Med tiden så skapas förhoppningsvis en speciell relation mellan dig och din hund och ni blir ett team. De som inte har hund förstår nog inte bandet som skapas mellan hund och människa, men de kan se och kanske sakna kärleken och glädjen som uppstår. När jag tittar på min hund så är det kärlek jag känner. Jag tror min hund älskar mig tillbaka, på hundars vis. Det är en bonuseffekt som kommer av att vi gör saker tillsammans.

Jag har en ny hund som håller på att växa och som snart fyller ett år. Han ska bli min nästa apportör. Det är därför han bor hos mig och det är det som kommer vara hans uppgift. Mina andra hundar börjar bli gamla, åtta och elva år. De var grundlärda vid två års ålder och bra när de var runt fyra. Därför kände jag att det var dags att skaffa en tredje hund nu så han kan vara redo när den äldsta inte orkar mer. Jag ska träna jakt med honom och som sagt, han ska bli min nästa apportör.

STYRA RÄTT FRÅN START

Det underlättar onekligen att redan från början veta sitt mål och styra åt rätt håll i små detaljer och vardagliga situationer. Begreppen jakt och apportör i tollar- och retrievervärlden är väldigt vida och det finns olika typer av jakt.

För mina hundar innebär apporteringsjobbet att de är ute med mig eller min sambo och ibland upp till fyra andra skyttar.

Jag jagar också och när jag gör mig redo för inkommande fågel kan jag inte hålla reda på alla fåglar som blir skjutna, det får de andra skyttarna och hunden hjälpa till med. Jag kan oftast inte gå ut ur gömslet och rikta upp hunden för att göra tjusiga linjetag, då syns jag och stör kanske jakten för mycket. I vissa lägen är det ändå nödvändigt.

”Jag tror min hund älskar mig tillbaka, på hundars vis. Det är en ***bonuseffekt som kommer av att vi gör saker tillsammans.”***

Den praktiska jakten för min hund kräver en hel del självständigt arbete. Den kräver också samarbete, lyhördhet, tålamod, glädje och arbetslust. Vi är ett team och vi måste svetsas samman genom att träna tillsammans.

GLÄDJE OCH SAMARBETE

Jag har märkt att samarbetet blir bättre när vi tränar rallylydnad. Jag är inte så bra på traditionell lydnad och det kan vara därför jag inte ser så starka samband mellan den och jaktträningen. Men rallyträningen ger mig ett jaktligt fotgående, följsamhet, samarbete, glädje, arbetslust och mycket av vad som inom jakten kallas ”vad hunden gör vid fötterna”. Hunden kan vara väldigt duktig på att hitta fåglar och hämta dem till sin förare men är ”stökig vid fötterna”.

Det uttycket betyder att den inte vet vad den ska göra när den är nära sin förare, antingen innan den lämnat apporten eller efteråt medan den väntar på nya uppgifter. Den hoppar runt, tar kanske upp en avlämnad fågel, står upp, är i vägen, tänker gå iväg och är framför allt inte fokuserad på att föraren kanske har en ny uppgift åt den.

Rallyn har gett mig följsamma hundar som är lätta att placera där jag vill ha dem kring mig oavsett om jag står eller sitter i ett gömsle, om de ska vara på vänster eller höger sida spelar ingen roll och vid ansmygning har jag ett kommando för långsam gång. De blir tränade i att det händer nya uppgifter nästan direkt efter att något annat är genomfört. I rallylydnaden är det bara tre till fem meter mellan momenten så när ett moment är genomfört måste hunden vara fokuserad och beredd på nästa.

MEDVETNA VAL

Under hela resan från valp till apportör gör jag medvetna val som jag tror på. Jag tror rally och rallytävlingar är bra för kommande uppdrag som jakthund. Tävlingar är bra för att träna på att ha fokus på rätt sak och på att kunna prestera även under nervositet och press. Jag gillar att tävla och jag gillar att jaga. Jag har varit med på SM i rallylydnad och jag har gjort alla tollingjaktprov man kan göra och jag har gjort min elvaåriga hund till tollingjaktprovschampion. Jag vet hur det är att vara nervös. Ändå finns det inget som gör mig så stressad som hundförare som när en fågel är skadad och håller på att inte kunna apporteras.

Det kan vara vinden som gör att den driver ut på för långt avstånd eller så kanske den dyker och hunden måste dit mycket snabbt. Änder som dyker ner under vattnet när de är skadade är svåra att få tag på. De kan försvinna ur sikte för att komma upp en bit bort, dyka

ner igen och komma upp längre ut. Fåglar som är skadade ska apporteras så fort som möjligt så de inte lider. Det är detta vi har våra hundar till och det är det som hela träningen går ut på. Det är riktiga, levande fåglar och det kan vara så att de inte dör direkt. Så är den jaktliga verkligheten.

Hunden måste hämta fågeln till mig så jag kan avsluta det som hagelsvärmen påbörjade. Jag tränar på att föra hund trots press när jag är på prov och tävling. Jaktprov, rallytävlingar, working test och viltspårsprov är de prov och tävlingar jag prioriterar.

MILJÖTRÄNING

Utställning tycker jag är jättebra miljöträning och jag deltar i några varje år. Det är viktigt att få domares omdöme om hundens rörelser och byggnad och går det bra så är det ju en väldigt rolig tävlingsform.

Viltspårsträning är något som även en liten valp kan börja träna. Jag har medvetet låtit bli att träna min unghund i att spåra. Min nya hund är ganska lik sin mormor, elvaåriga Tessie. Hon är viltspårschampion och tollingjaktprovschampion och hon älskar att spåra! Hon spårar tyvärr ibland när hon inte ska.

Viltutläggarens spår har hon förstått leder till apporten så när jag ska dirigera henne eller om hon är på sök, så spårar hon istället för att göra som det är tänkt.

Jag vill inte uppmuntra unghunden Aslan, att börja likadant. Jag vill att han börjar leta med hög nos först och det har fungerat än så länge. Han är nu tio månader och redo för att börja träna lite mer. Hittills har vi bara gjort valpövningar, social- och miljöträning och momentträning i rallylydnad.

LEKA FRAM BETEENDEN

Jag har låtit Aslan få växa till sig och jag har medvetet låtit bli att träna så mycket. Jag tränar mycket korta stunder och som måttstock för de vuxna har jag 3 x 3 minuter om det är delmoment som tränas. Hellre lite, fokuserat och med glädje än utdraget och tjatigt.

När Aslan var valp lekte jag fram beteenden jag ville ha. Vi hade dragkamp med hans gosedjur och så kastade jag iväg det och hade dragkamp när han kom tillbaka igen. Jag tror inte att en tollare blir hård i munnen för att man har dragkamp med den, tvärtom tror jag att det snarare kan ge ett bättre grepp. Ett löst och tuggande grepp är värre än ett fast men mjukt. Att kunna leka och dra i samma föremål och ha dragkamp är för mig en jättebra belöning när vi tränar.

Aslan väntar på sin tur.

*”Han är nu tio månader och **redo för att börja träna lite mer.** Hittills har vi bara gjort **valpövningar, social- och miljöträning och moment-träning i rallylydnad.”***

För mig är det viktigt att hunden vill komma till mig med föremål. Aslan ska bli en apportör och han ska komma till mig med allt han hittar. Han ska inte tycka att det är så åtråvärt att han vill behålla det själv. Därför aktade jag mig för att ta saker från honom.

Vi hade dragkamp och tappade han greppet så vann jag och släppte han det på golvet så tog jag det, men jag försökte att inte dra det ur munnen på honom. Denna lek var förstadiet till apportering och hjälper till att bygga upp glädje och samarbete.

HANDTARGET

Jag lärde honom att dutta med nosen i min hand. Med hjälp av klicker och lite godis lärde han sig väldigt snabbt att bli belönad för att dutta till med nosen i min öppna handflata. Jag flyttade handen lite och han följde efter för att kunna dutta. Jag hade skapat mig en handtarget. Han följde min hand.

För mig är det viktigt att med enkla medel och signaler förklara för hunden vad jag vill. Genom att kunna få Aslan att följa min hand styr jag honom och kan få honom att sätta sig på min vänstra eller högra sida, om jag vill det.

I jakten kommer han med en fågel, ger den till mig och kommer sedan undra vart han ska ta vägen. Sitter vi bakom ett kamouflagenät är det oftast trångt och jag kan behöva styra honom fram dit jag vill ha honom. Det kan vara bakom mig på en filt, i ett hörn där han inte är i vägen eller så vill jag att han ska sätta sig utanför nätet så han ser.

Att använda händer är ett tyst och effektivt sätt att kommunicera och i jaktsammanhang vill jag att det ska vara så tyst som möjligt för att inte störa jakten. Handtargeten gör också att väldigt många rallylydnadsmoment fås på köpet. Jag kan styra in honom framför mig, få honom att snurra, göra sidbyte och ställande.

AVLÄMNINGAR FÖRST

Jag kombinerade de två ovanstående lekarna genom att leka och dra i gosedjuret, släppa den och hålla fram handen för nosdutt. När Aslan duttade fick han beröm och eftersom vi busade med plyschälgen samtidigt råkade han ju ha kvar

Blazing Fowler´s Hobbit Aragorn, Aslan, tränar passivitet tillsammans med mormor Riverbreeze Tickling Pearl, Tessie.

älgen i munnen när han kom till min hand och jag hade skapat vad vi kallar "avlämning",

Detta är grundbulten i hela apporteringsträningen och det var med flit som jag började med detta moment.

Jag anser att många hundar har bekymmer för att de inte vet vad de ska göra av apporten när de hittat den. De springer ut, hittar apporten, vet de inte vad de ska göra och en konflikt med föraren kan uppstå. Jag börjar hellre med slutet. Jag vill att Aslan ska veta precis vad jag vill, nämligen ha föremålen i min hand. När han hittar något ska han tänka "jippie, denna kan jag byta mot en godis om jag skyndar mig till matte".

SMÅ STEG MOT MÅLET

Jag försöker att inte säga så mycket när vi tränar och jag försöker få honom att göra rätt innan jag sätter ord och kommando på det han gör. När han var runt åtta månader och jag visste att han skulle springa ut och hämta en dummy jag lagt en bit bort började jag säga ordet "apport", innan dess har jag bara släppt honom. Det var när Aslan var runt åtta månader jag började med att träna på att sitta kvar när jag kastade iväg något.

Jag har velat ha glädje och initiativ före stadga så därför har han under sin uppväxt fått hämta utan att sitta kvar först. Även nu, vid tio månaders ålder tar jag det lugnt med att kräva saker. Jag försöker utsätta honom för situationer som han kan lyckas med.

Istället för att kasta apporter så lägger jag hellre ut dem så jag inte uppmuntrar för hög förväntan och stress. Jag säger inte kommandon om jag inte tror han kommer förstå eller följa dem.

Mycket av vinterns träning har skett i köket och i källaren. Rallymoment men även apportering har vuxit fram inomhus utan störning. Det behöver inte vara långa avstånd eller många moment efter varandra för att bli en träning av de viktigaste detaljerna.

Det viktiga är att inte öka svårigheten för mycket men samtidigt inte heller göra för lätta övningar. Små steg mot det uppsatta målet är snabbaste vägen till framgång.

Jag har någon gång i månaden tagit upp en kråka ur viltfrysboxen och låtit Aslan apportera den några gånger. Jag tycker kråkor är bra att börja med av flera anledningar. Kråkor skjuts som en del av viltvården och de ska inte ätas upp av människor, alltså är det snarare än välgärning att de kommer till användning som apporteringsvilt.

Änder jagar vi och sedan tillagar vi dem, det är mat. Kråkor är lagom stora och lätta att få ett bra grepp om. Änder är tyngre och mer otympliga och lämpar sig inte så bra till valpar.

SAMMANFATTNING

Vägen från valp till apportör går lättast med små steg mot ett uppsatt mål. Glädje och samarbete skapar kontakt och följsamhet. Träna fokuserat korta stunder. Besök olika miljöer. Gör medvetna val. Var inte rädd för att bli nervös, det är bra att träna på det också. Träna avlämningar först. •

Norska tollare klara för eliten och tollingjaktprov till Norge

Text: Nina W Nilsen, Guro Nordhagen och Johanna Järnegren. Översatt av Johanna Järnegren
Bild: Nina W Nilsen, Guro Nordhagen och Håkan Linde

Under jaktprovssäsongen 2015 har norskägda tollare för första gången kvalificerat sig till elitklassen i tollingjaktprov (TJP). Hela fem tollare var kvalificerade efter säsongens slut och kan nu starta på elitprov.

2015 var året då det lossnade för flera, som pärlor på rad kvalificerade de sig till elitnivå. När säsongen var över hade fem ekipage verkligen fått lön för all möda, träning och allt resande. Det blir nämligen en hel del resande när man måste ta sig till Sverige eller Danmark för att kunna starta på tollingjaktprov.

Några av hundarna har tävlat i öppen klass i flera år, några startade i fjol och en debuterade i år. Åldern på dessa hundar varierar också mycket, från tre till åtta år.

"Gradvis har ändå fler och fler fått förståelse för vilken ***speciell juvel den här lilla, röda retrievern är."***

Johanna Järnegren med Inlicios 7th Heaven "Virpi" och Ronny Lillebakken med sina bägge hundar Thicha's Beautiful Niko Mikkel "Mikkel" och Tollerparken's Aktive Indi "Indi" knep sina sista förstapris som de behövde i öppenklass under Tollarspecialen i Sälen i augusti, sedan blev Guro Nordhagen och Tollarbo's Uniqa Wilmer as Gun "Wilmer" klara i Örebro i oktober och till sist Nina W. Nilsen med Shaggy Toller's Keehnu Dancing Zeta "Kaisa" i oktober i Danmark. Kaisa har redan hunnit få ett 3:e pris i elitklass och är därmed första norskägda hund med pris i elitklass.

BAKGRUND

Norge har än så länge inte officiella tollingjaktprov på samma sätt som Sverige och Norge. Jaktprov för retrievers i Norge är gemensamma och öppna för alla retrieverraser. Tollaren är den enda av dessa som har en funktion innan skott, då de ska locka in änderna inom skotthåll. På de ordinarie jaktproven för retrievers testas hundarna enbart på arbete efter skott. En del norskägda hundar har deltagit på och tagit pris på tollingjaktprov i både Sverige och Danmark. Dessa hundar har i huvudsak också startat och tagit pris på ordinarie retrieverjaktprov i Norge. De år det norska rasrådet för tollare arrangerade en egen tollarfestival arrangerades inofficiella tollingjaktprov med cirka 15 startande hundar per prov.

PROV I NORGE

Det är många personer som genom åren har arbetat hårt för att öka intresset för att träna, jaga och starta på jaktprov med tollaren och som har haft det som långsiktigt mål att få till tollingjaktprov även i Norge. Samtidigt har det arbetats för att få fler intresserade av jaktligt tollingarbete så har man jobbat för att få vår klubb, Norsk Retrieverklubb (NRK), att se behovet för att arrangera egna tollingjaktprov. I många år var tollarna få och relativt ny som ras i Norge och entusiasterna kände nog att man stångades lite mot en vägg i den mer traditionella retrievermiljön. Gradvis har ändå fler och fler fått förståelse för vilken speciell juvel den här lilla, röda retrievern är. Samtidigt har förståelsen för att man också önskar en provform som kan beskriva, mäta och ta hand om tollarens säregna jaktliga egenskaper.

INOFFICIELLA PROV 2016

2012 valde NRK:s styrelse att skjuta upp arbetet mot att införa tollingjaktprov eftersom man var mitt i processen med att få in working test som en officiell provform. Hösten 2013 bestämde däremot styret i NRK att starta upp arbetet mot att etablera tollingjaktprov även i Norge.

Ronny Lillebakken valdes in i den centrala jaktkommittén och blev ansvarig för att utarbeta ett förslag på uppstart och genomförande av detta i samarbete med rasrådet för tollare. Planen är att börja arrangera ett par inofficiella prov under 2016 och det långsiktiga målet är självklart att få igång officiella prov inom ett par år. Hoppet är att en etablering av tollingjaktprov i Norge kommer att öka intresset för tollingjakt ytterligare och att vi får se många ekipage starta på jaktprov i Norge framöver.

2016 blir ett spännande år för oss norrmän! •

Inlicios 7th Heaven "Virpi" med gås.

Johanna Järnegren med Inlicios 7th Heaven "Virpi".

Nina W. Nilsen med Shaggy Toller's Keehnu Dancing Zeta "Kaisa"

Ronny Lillebakken med sina båda hundar Thicha's Beautiful Niko Mikkel "Mikkel" och Tollerparken's Aktive Indi "Indi" till vänster, på höger sida Tollarbo's Uniqa Wilmer as Gun "Wilmer" med matte Guro Nordhagen.

Riverbreeze Blaze Of Fire "Midas" agerar kläm- och känntollare i rasmontern på MY Dog 2016.

Rapport från rasmontern på My DOG i Göteborg 2016

Text: Eva Svensson Bild: Yvonne Blom Altemark & Mats Viker

Jag blev så glad när jag hörde att tollarna skulle representeras i en rasmonter på My DOG 2016. Året innan kom många fram till mig när jag ställde ut min hund och frågade varför vi inte hade en rasmonter för tollare på My DOG. Det ledde till att folk som var intresserade av rasen kom och frågade om rasen vid utställningsringen istället.

Jag och min dotter Alva anmälde oss att stå i årets rasmonter som var jättefint utsmyckad med nät, plastfåglar och en vacker bakgrund med bilder av tollare i olika arbetssituationer och miljöer.

Geisha hade varit i utställningsringen två dagar i sträck och var mycket trött. Hon låg och sov i stort sett hela tiden. När folk kom fram till montern och klappade henne viftade hon trött på svansen men orkade inte ens lyfta huvudet. Folk var förvånade över att se en tollare som var lugn och som inte var överenergisk och stressad. Jag berättade att hon varit i gång i två dagar och att hon nu var lite trött.

FLERA BERÄTTADE ATT de blivit varnade för tollare som ras för att man var tvungen att jaga med dem. Men även att de är tvungna att aktiveras i stort sett hela de är vakna för att inte " klättra på väggarna". Jag berättade att jag ansåg det även var viktigt att ge dem tid att återhämta sig.

När de fick veta att jag hade kenneln Westcoasttollers frågade ett par stycken om jag hade jaktlinjer i mina linjer. Jag ställde en motfråga direkt och frågade: "Vad är jaktlinjer?"

Det visste de inte men vissa uppfödare hade just jaktlinjer i sin uppfödning hade de fått veta. Jag försökte berätta att det inte finns något gentest som kan fastställa vilka som är jaktgenerna.

Men visst det dem som avlar på hundar med jaktmeriter. Vad det innebär genetiskt kunde jag inte svara på. Jag vet bara att om jag vetat vad jag vet idag hade jag kunnat tävla på mycket högre nivåer med min första tollare. Hon fick enbart pris nybörjarklass tollingjaktprov trots att hon var fantastiskt spontan i apportering. Det var jag som nybörjare och helt okunnig den tiden det begav sig.

FÖRSTA GÅNGEN JAG stod i rasmontern på My DOG var för cirka tio år seda. Då var det en otroligt stor skillnad på hur folk ställde frågor och vilken inställning man hade till tollaren.

Det var många som tidigare sett en tollare. De tyckte att tollaren verkade söt och lagom stor så en sådan ville de ha. Då blev man tvungen att berätta att det är en aktiv hund som behöver arbeta och att det absolut inte var någon hund som nöjde sig med att ligga på soffan hela tiden.

Många människor frågade om vad man kan göra med tollaren och hur man hittar en valp. Vi berättade bland annat om Svenska Tollarklubbens hemsida där man kan hitta planerade kullar och kontaktuppgifter till flera olika uppfödare och kennlar.

Vi berättade också om aktivitetsgrupperna som finns i olika delar av landet och att tollaren visar framtassarna inom så många olika arbetsområden.

NÅGOT AV DET mest fantastiska med tollaren är att den är en sådan bred ras, både mentalt och utseendemässigt. Så den tollaren som jag kanske tycker är den ideala tollaren behöver inte någon annan se som den optimala tollaren och tvärt om.

Att få berätta om vår fantastiska ras gör mig stolt och att jag fått ta del av rasens utveckling sedan 13 år tillbaka är spännande. Vi hoppas på fler spännande möten och givande samtal i kommande års rasmontrar. •

Riverbreeze Blaze Of Fire "Midas" bemannar rasmontern tillsammans med husse Roger Altemark.

*"Något av det mest **fantastiska med tollaren är att den är en sådan bred ras**, både mentalt och utseendemässigt. Så den tollaren som jag kanske tycker är **den ideala tollaren behöver inte någon annan se som den optimala tollaren** och tvärt om."*

Lasse Bengtsson berättare om Nova scotia duck tolling retriever för intresserade besökare på mässan i Göteborg.

Läs även om hur Ulrika Heijus hämtade inspiration under dagarna på My DOG på nästa uppslag! →

*”Vi har tillsammans visat att **tollaren är en allsidig ras.** Jag hoppas att ni blev **inspirerade och vill ut och träna** – trots att det var och är fortfarande **lite mörkt och kallt!**”*

Inspiration från My DOG

Text: Ulrika Heijus Bild: Katja’s Art Studio

SÅHÄR I BÖRJAN AV januari, när den här texten skrevs, var det lätt att tappa sugen för att träna hund. Det var blött, kallt, halt och vi i snöfattiga Göteborg hade det även ganska mörkt – om man bortser ifrån gatubelysningen.

Ville man ut i skogen, fick man passa på mitt på dagen och hoppas på att det inte var glashalt eller att man inte hade vatten upp till knäna.

Men om man som jag – tycker om att träna lydnad (eller andra trix), så får man vara kreativ och hitta lösningar. Man kanske inte har möjlighet till att boka en inomhushall flera dagar i veckan.

Mina tips: Passa på att träna på lite udda ställen. Grusplanen bredvid affären, träna vinklar på fotbollsplanen, fjärrdirigering på köksmattan m.m.

Men man behöver ju också bli motiverad att sätta igång – då är ju My DOG i Göteborg ett ypperligt tillfälle. Du möter likasinnade och kan se andras framgångar och sporras av dem.

TYVÄRR KAN MAN JU inte visa så mycket av jaktproven på mässan, men besökarna fick en inblick av vår fina tollarmonter. Jag har tidigare varit monteransvarig och fått möjligheten att presentera vår trevliga ras.

I år stod jag bara i montern en liten stund eftersom jag också är aktiv i brukshundsklubben (Göteborg – Mölndals Brukshundsklubb). Vi hade varje förmiddag en liten lydnadsuppvisning. Vi visade både rutinerade ekipage och lite yngre hundar, där vi hade fokus på inlärning. Många kan nog ha en förlegad tro på att lydnadshunden inte har roligt men inget kan vara mera fel!

I lydnad skall hunden kunna växla mellan från att kunna vara snabb vid till exempel en inkallning, till att vara koncentrerad vid en vittringsapportering. Hunden ska också kunna gå ut ifrån föraren då man skall skicka hunden till exempelvis en ruta på 3x3 meter eller en kona.

Detta var fjärde året som jag och Majsan (SEVCH SU(u)CH LPI LPII LPIII West Coast Tollers Lilla My) var med. Det är ett otroligt bra tillfälle att träna på.

DET ÄR JU INGEN tävling – så jag kan hjälpa min hund så mycket jag behöver. Hunden ska ju ha en positiv känsla på planen och även efteråt ska hunden känna sig trygg och stolt.

Det är ju en ganska bullrig och trång miljö på mässan så hundarna är ganska trötta när de kommer hem.

Jag vet att många tollarägare kom hem med fin kritik ifrån utställningen och stora rosetter. Några var flitiga i tollarmontern, någon visade upp agility, någon visade upp en hundsaga och jag och Majsan visade lite lydnad. Några tollarägare kanske köpte nya dummies eller andra tränings saker. Några kanske köpte gott godis till sina hundar.

Vi har tillsammans visat att tollaren är en allsidig ras.

Jag hoppas att ni blev inspirerade och vill ut och träna – trots att det var och är fortfarande lite mörkt och kallt! •

Brukshundsklubben hade varje dag en liten lydnadsuppvisning på My DOG i Göteborg. Hunden ska ha en positiv känsla på planen och även efteråt känna sig trygg och stolt.
Det är ju en ganska bullrig och trång miljö på mässan så hundarna är ganska trötta när de kommer hem.

Många kan nog ha en förlegad tro på att lydnadshunden inte har roligt men inget kan vara mera fel!

*”Han älskar alla utmaningar, är orädd och säker, han kan en hel massa saker och är **ivrig att lära sig nytt.**”*

Teatertollaren Vill

Text och bild: Jessica Mann

IBLAND TITTAR JAG på TV-kocken Per Morbergs matlagningsprogram; inte så mycket för att jag tänker att jag ska laga det han lagar utan mer för att jag gång efter annan fnissande konstaterar att han påminner om min tollare Vill. Båda gillar att vara ute i skogen, båda gillar mat, båda har ett stort självförtroende – Per levererar oneliners som: ”Allting jag gör blir ju bra!” Något som även Vill kan säga om sånt han gör, och båda två slänger med sin halvlockiga man. Men nu har Vill verkligen börjat träda in på Morbergs arena när han har gått och blivit skådis.

JA, NI LÄSTE rätt. Vill ska i höst spela hunden Sandy i musikalen *Annie*! Musikalen om den föräldralösa flickan, som räddar en hund från hundfångare, och så äventyren de upplever tillsammans i jakten på Annies föräldrar, ska spelas på Kulturverkstan i Österbymo från oktober till december 2016. Ensemblen består av 60 tvåbeningar, Vill och labradoodlen Charlie som ska turas om att spela Sandy.

Men hur gick detta till, kan man undra? Jag såg en annons om rollen i en hundgrupp på Facebook och tänkte att det skulle passa Vill perfekt. Han älskar alla utmaningar, är orädd och säker, han kan en hel massa saker och är ivrig att lära sig nytt. Dessutom älskar han människor, stora som små. Förvisso var ett av kraven att hunden skulle vara sandfärgad, men blöt sand blir ju mörkröd så jag tänkte att jag gör ett försök. Och regissören, Ashkan Ghods, gillade det han såg. Efter mailkontakt fram och tillbaka, där jag fick förmedla Vills alla egenskaper så bestämdes det att vi skulle träffas för att se om Vill kunde leva upp till det jag sa. Och hurra! Ashkan älskade Vill och tyckte att han passade perfekt!

Jag är en mycket stolt tollarmatte, framförallt eftersom jag vet att de hade att välja mellan en hel uppsjö med hundar – annonsen hade lagts ut i 36 olika grupper på Facebook!

I MARS BÖRJAR repetitionerna och jag har redan fått ett manus så jag kan träna på allt Vill behöver lära sig (till exempel inte komma när man ropar, och springa skällande över scenen, hmm!). Största utmaningen blir att få Vill att lyssna till Nora som spelar Annie – Vill tränar till vardags mycket lydnad och har hela sitt liv tränats på att inte lyssna på någon annan än mig. Nåja, tack och lov är han väldigt sugen på sina belöningar, så jag tror att det kommer gå snabbt att lära om honom. Detta ska bli ett jätteroligt äventyr, men om någon för ett halvår sen sagt att jag skulle få anpassa mig efter Vills rep- och spelschema så hade jag nog trott att de skojade.

Jag ser fram emot det här och hoppas att få fortsätta rapportera till er alla om hur det går i kommande nummer av tidningen! •

FÖLJ VILL PÅ INSTAGRAM
Tollarbos uniqua Vill as Gun är fyra år och tränar och tävlar mest lydnad, och lite apportering då och då.
Han tycker att köttbullar, en blå boll och att bada är det bästa i hela världen, men är positivt inställd till det mesta som innebär att han får göra grejer.
Vills äventyr på scenen kommer ni kunna följa på motiveradehundar.se samt på instagram under namnet teatertollaren.
Matte Jessica driver ”Motiverade hundar” – en hundskola utanför Jönköping med inriktning på bland annat specialsök, lek och problembeteenden.

Efter att ha ett en annons i en Facebook-grupp tänkte matte Jessica Malm att jobbet som teaterhund skulle passa Vill perfekt. ”Förvisso var ett av kraven att hunden skulle vara sandfärgad, men blöt sand blir ju mörkröd så jag tänkte att jag gör ett försök.” I mars börjar repetitionerna.

Gobiten's Dior "Indra", tre år, och lilltjejen Svensdotters Enastående Embla "Embla". Matte Mia är övertygad om att Indra har gjort henne till en mycket bättre matte och tollarägare till Embla.

Tre fantastiska och tuffa år

Text & bild: Mia Eriksson

I dryga tre år har jag varit tollarägare. Det har varit fantastiska år, om än rätt tuffa och krävande med några "bumps in the road", bland annat en FCP-diagnos.

Eller som det egentligen heter; fragmentering av processus coronoideus. En typ av armbågsledsdysplasi som sannolikt är en genetiskt betingad tillväxtdefekt av armbågslederna. Den genetiska bakgrunden för FCP är sannolikt kopplad till anlaget för snabbvuxenhet. Väldigt ovanligt bland tollarna fick jag höra. Men som med allt annat som man råkar ut för så fanns det överallt när jag väl började prata med andra om det.

Det blir ju lite så att när man hamnar mitt i något och det är det enda man pratar om under en period så lyckas man ju alltid stöta på fler med samma problem. Uppskattningsvis har jag nog pratat med fyra-fem stycken tollarägare som har haft samma diagnos på sina hundar.

OM ATT VARA nojig och se det där "något" som ingen annan ser. När Indra, som fyller tre år nu i mars, var fyra månader gammal såg jag något. Något. Och något ingen annan såg. Det var bara jag, den nojiga matten som såg det där något. Indra var inte halt och till synes helt opåverkad av det där något som senare skulle visa sig vara just FCP. I båda armbågslederna. Däremot ville hon inte riktigt ta ut steget med sitt ena framben och jag tyckte att det syntes tydligt när hon kom tultandes i trav rakt emot en. En varm julikväll sommaren 2013, hade Indra ett av sina vanliga tokvalpryck och började samtidigt gräva som besatt i en sandlåda. Efter det haltade hon rejält ett par steg och sedan inget mer. Aldrig någonsin mer haltade hon efter det.

Trots artroskopier (operationer) med efterföljande lång rehab under de nästkommande nio månaderna. Inte ett enda steg eller tecken på hälta. Men efter att sandlådan hade fått sig en omgång av Indras björnlabbar den kvällen blev det i alla fall en tripp till den lokala veterinärkliniken. Och veterinären i Gävle såg det där "något" som jag hade sett. Lättnad över att bli trodd på och förstådd. Man röntgade bog- och armbågsleder. Plåtarna skickades till expertortopederna på Strömsholm.

Själv hade jag vid det laget redan googlat allt som gick att googla på armbågsledsdysplasi och magkänslan hade redan påtalat det faktum att det förmodligen var OCD (osteochondros) eller

FCP. Jag visste därför redan att det förmodligen inte skulle synas på en vanlig röntgen, vilket veterinären i Gävle och ortopederna på Strömsholm också sa. Sagt och gjort, vi blev hemskickade med ett recept på Metacam och vila i två veckor.

TRE MÅNADER SENARE, samma vecka som Indra gick in i sitt första löp och blev sju månader gammal, fick vi tid för en CT-röntgen på Strömsholm. En vecka senare lämnade jag henne för den första operationen av två. En lös benbit plockades ut från höger armbågsled. Ortopeden förklarade att på en tregradig skala där tre var allra värst hade Indra en etta. Det betydde kort och gott att den lösa benbiten inte hade gjort något större väsen av sig på själva ledytan. Den var inte illa skadad. Tio veckor senare gjordes nästa operation. Två lösa benbitar togs bort och samma sak där. En etta även på vänster armbåge. Det går dock inte att jämföra med den tregradiga skalan SKK anger mått i när de läser vanlig röntgen lederna för avläsning av HD- och ED-resultat. På den visste jag redan att det skulle bli ett ED3-resultat med tanke på diagnosen och att hon därmed skulle avelsstoppas.

Det var förbaskat krångligt att förstå sig på för även om hon fick ED3 i sitt röntgenresultat så innebar det ju inte att hon hade grova pålagringar. Det hade hon inte då och det har hon inte idag. Men hennes armbågsleder har en defekt och kommer aldrig att bli helt normala samt att hon löper en större risk för att få pålagringar i framtiden.

IDAG ÄR INDRA tämligen obekymrad över sina armbågar och vår härliga fysioterapeut Ann Essner i Gävle, har ”friskförklarat” Indra flera gånger om trots att den oroliga matten (läs jag) gärna bokar en tid för genomgång var fjärde månad. Indra är välmusklad och fysiskt välmående. Vi simmar i pool en gång i veckan, tjugominuterspass utan vila och med vattenstream i mitten av passet och jag försöker hålla i gång hennes fysik och muskulatur med regelbunden pilatesbollträning cirka tre gånger i veckan. Utöver det är jag extremt noggrann med uppvärmning och nedvarvning samt att hon och min andra hund är strikt förbjudna att hoppa in och ut ur bilen själva. I övrigt lever hon som vilken annan hund som helst. Minus bollkastning. Minus all kastning skulle jag nog vilja drista mig till att säga. Förutom enstaka markeringar när jag aktiverar henne med apportering.

Gobiten's Dior ”Indra” med rådjursklöv. Cirkeln: Kärlek vid första ögonkastet.

”Indra är välmusklad och fysiskt välmående. *Vi simmar i pool en gång i veckan, /.../ och jag försöker* ***hålla i gång hennes fysik och muskulatur med regel-bunden pilatesbollträning*** *cirka tre gånger i veckan.”*

En ”bra” och en ”dålig” tollare Indra är, förutom defekten i sina armbågsleder, inte världens bästa tollare. Med det sagt är hon en tollare som lätt tar till ljud och blir grymt stressad när det ska apporteras, hon är lite osäker i vissa situationer, bland annat med äldre tikar, hon är extremt skeptisk mot främmande människor och på senare tid har hon utvecklat någon slags hatkärlek mot racercyklister och rullskidåkare som bara dyker upp och svischar förbi utan förvarning så både matte och hund hoppar högt. (och ja, jag vet att det nog är mer mitt fel än hennes.)

Men trots allt det som egentligen inte är bra så är hon världens bästa. Och trots att jag numer också har en världens bästa Embla (som än så länge har visat sig vara en bra tollare), så är Indra den där speciella hunden jag älskar över allt annat och som hjärtat slår några extra slag för när våra blickar möts i någon form av samförstånd som jag inbillar mig att bara hon och jag har.

OCH TROTS ATT jag kan tänka än idag, att jag förmodligen inte hade köpt Indra om jag hade varit mer påläst om tollare, avel och gener och samtidigt vetat då vad jag hade velat göra med en tollare idag så är Indra den finaste individen med päls jag vet. Jag är helt övertygad om att Indra har gjort mig till en mycket bättre matte och tollarägare till Embla än om Indra inte hade funnits. Att Indra sedan har ”lärt” Embla hur man sköter sig när man är ensam hemma utan matte och att raketer och smällare inte är farligt alls och att det är kul och helt okej att åka bil är något som väger upp Indras lite sämre sidor. •

Läs mer om Mias tankar om tollare som förstagångshund på nästa uppslag! ➔

Tollare som förstagångshund

Hur långt är ett snöre?

Text & bild: Mia Eriksson

I montern på My DOG insåg jag att de flesta intresserade besökarna ställde exakt samma typ av frågor om rasen: Vad kräver en tollare för att må bra? Är det en förstagångshund? Jag är ingen jägare, kan jag skaffa en tollare ändå?

Det som fick mig att skriva hela den här texten var efter att ha spenderat två timmar i tollarnas rasmonter på Hundmässan i Älvsjö under luciahelgen förra året.

Jag gjorde vissa reflektioner, började fundera, analysera och filosofera en hel del över det här med tollare. Jag hade Embla med mig i montern och just det passet var hon ensam tollare bakom staketet så hon var i sitt esse. Embla är den där typen av hund som blir helt till sig av glädje och inte riktigt vet var hon ska ta vägen när någon säger hej och vill hälsa. Den första halvtimmen betedde hon sig precis så också. Alla som ville fick kärlek av Embla. När hon viftar på svansen viftar inte bara svansen utan hela rumpan. Det är som salsadans på hög nivå kan man säga. Hon pussades, plirade med sina ögon mot alla och en var och skuttade glatt fram så fort någon stack ner handen.

DEN ANDRA HALVTIMMEN hade hon så smått börjat förstå var godistallriken befann sig och då började de som stack ner händerna på den sidan där det inte fanns godis att bli mindre intressanta. Någon gång under den tredje halvtimmen började hon ”dressera” de som ville hälsa genom att stirra dem stint i ögonen med den där blicken bara en tollare som vill tala om något gör. Sedan riktade hon blicken mot godistallriken och sedan tillbaka till den som hon eventuellt kunde tänka sig att hälsa på för att se om människan i fråga fattade vinken med godistallriken.

Den sista halvtimmen var hon så trött så la sig ner på sidan, mitt på golvet i montern och slocknade.

”Att se en tollare tolla, *att se en tollare apportera, glad i hågen med en stolt kroppshållning, fick den* ***första lågan av passion för just apportering att börja brinna i mig.”***

Man kan säga att hon skötte sitt uppdrag som representant för hela Sveriges tollarpopulation med den äran. Är det något Embla är bra på så är det att vara söt (sa hennes inte helt opartiska matte).

JAG HAR ALDRIG stått i en rasmonter för tollare förut så jag har inget att jämföra med. Jag vet inte om det kom mer eller mindre människor och visade intresse för tollarna än andra år. Men det jag vet är att det inte var tomt på folk en endaste minut av de två timmar jag och Embla stod där tillsammans med ordförande Mats Viker. En strid ström av människor trängdes, i mina ögon, konstant framför vår monter. Jag förstår ju och har förstått att tollaren har börjat öka i popularitet i Sverige. Jag insåg ju där och då också att de flesta ställde exakt samma typ av frågor om rasen: Vad kräver en tollare för att må bra? (läs; hur många och hur långa promenader kräver den varje dag?) Är det en förstagångshund? Jag är ingen jägare, kan jag skaffa en tollare ändå?

Och det var precis de här frågorna som fick min hjärna att gå i gång. Jag började tänka på mig själv, hur är jag själv som tollarägare?

FRÅGA NUMMER ETT – efter ett tag började jag svara: Hur långt är ett snöre? Hallå, det går ju inte att säga helt exakt i timmar och minutrar och tid vad en tollare kräver för att må bra. Mina egna tollare kräver olika från dag till dag, vecka för vecka, månad för månad och slutligen beroende på vilken tid på året det är. Men det jag tror är att man absolut inte ska skaffa en tollare om man BARA vill gå ut och gå eller BARA vill ha en mysig sällskapshund. Således är jag övertygad om att ska man ha ett rött yrväder ska man vilja göra något mer med sin hund.

Fråga nummer två – det finns inte en endaste informationstext jag har läst om tollaren där det står att det är en ”bra” förstagångshund. Och här började det ryka ur mina öron för att min hjärna arbetade på högvarv innan jag ens vågade mig på någon typ av svar. Det här är mina egna reflektioner och tankar kring det hela eftersom jag själv köpte en tollare som första hund. Motfråga: Ska jag då skaffa en annan ras som första hund och ha i 10-15 år enbart för att jag ska

Gobiten's Dior "Indra" badar med en pinne och Svensdotters Enastående Embla "Embla" apporterar kråka. Mia visste inte vad hon ville göra med sin första tollare, bara att hon ville träna något.

kunna skaffa en tollare sen? Äh, läs på ordentligt, använd det sunda förnuftet, försök träffa flera olika tollare i olika sammanhang, prata med uppfödare och vill du ha en tollare som första hund, skaffa en då för bövelen.

FRÅGA NUMMER TRE – jag är inte heller någon jägare. Jag visste inte ens vad jag ville göra med min första tollare. Men jag visste att jag ville göra NÅGOT med min hund. Det som är roligt tycker jag är att det jag inte trodde att jag skulle vara intresserad av då är det största intresset idag. Att se en tollare tolla, att se en tollare apportera, glad i hågen med en stolt kroppshållning, fick den första lågan av passion för just apportering att börja brinna i mig.

Vad tusan, det har till och med fått mig att börja fundera på ett stycke jägarexamen och vem hade trott det för tre år sen? Inte jag i alla fall. Jag har idag påsar fulla med dummies av alla möjliga sorter, pälsklädda, tygklädda, avlånga, runda och hej och hå. Jag har en apportkastare, hörselkåpor och skott av olika slag som låter olika högt. Jag har en frys med tre, relativt små fryslådor i, en med mat till mig själv och två lådor PROPPFULLA med frusna änder, skator, duvor, kajor och kråkor.

Så nej, jag svarade de flesta att man inte behöver vara en jägare för att äga en tollare. MEN jag tycker att det är sjukt viktigt att påtala att tollaren är en apporterande fågelhund. Alltså en jakthund.

MAJORITETEN AV ALLA tollarvalpar som kommer till sina nya hem behöver inte lära sig att bära saker i munnen. Deras nedärvda egenskaper har redan kirrat den biffen. Att de sedan är sjukt smarta, snabba och lättlärda är bara en bonus om man själv får för sig att träna och tävla i till exempel lydnad, agility, freestyle eller rallylydnad. Men det är inget de kan från början för det är ingen nedärvd egenskap. Men visst vore det himla häftigt om de kunde kommandon som "sitt", "ligg" eller om de rent av skulle klara en hel agilitybana fläckfritt utan att man behövde lära dem det?

Vad gäller mina egna hundar och vad vi gör tillsammans så har jag gått viltspårskurser med båda och rallylydnadskurser med Indra samt kurser i jakt/apportering med Embla.

Embla har startat två working test (WT) under sitt första levnadsår och Indra har, förutom ett godkänt anlagsprov i viltspår och också titeln RLD N.

FÖRHOPPNINGEN MED EMBLA är att hon ska bli den första tollaren jag kommer att starta jaktprov med. Förmodligen kommer hon att klara sitt anlagsprov i viltspår alldeles galant när den dagen kommer och förmodligen kommer hon också att få någon tjusig titel i rallylydnad.

Indra kommer säkerligen under 2016 även kunna stoltsera med RLD F framför sitt namn och möjligen också fixa viltspår i öppenklass. Det vore ju rätt nice med SE VCH framför alla rallylydnadstitlar också.

Kontentan av hela det här "dravlet". Jag tror att båda mina tollare mår helt ok över det faktum att de lever med mig som matte. Trots att jag var helt grön som hundägare och skaffade en tollare som första hund. Och trots att jag inte har en jägarexamen. •

Geisha – min bästa vän

Text: Alva Bryngelsson Bild: Eva Svensson

JAG HETER ALVA OCH klockan 04:26 den andra augusti 2014 föddes ett mirakel som för alltid skulle förändra mitt liv. Att vara tonåring är inte lätt, det kan vara otroligt tufft. Man känner sig vilsen och kan ha svårt att passa in vilken kan göra att man har svårt att finna en mening med livet

Den dagen då Geisha föddes förändrades allt. Jag fann meningen med livet och fick den bästa vän man kan önska sig.

En vän som älskar en för den man är och inte för hur man ser ut eller vilka resultat man gör.

Min mamma har uppfödning av tollare och hon var väldigt tydlig före den här valpkullen föddes. Jag skulle inte få en valp ur den här kullen som föddes sommaren 2014. Jag skulle börja gymnasiet och vi hade precis fått tillbaka en hund från en tidigare kull. Men när jag satt vid valplådan och kröp den lilla valpen efter mig och blockade sina syskon att komma fram redan efter ett par veckor ändrades allt.

Jag bestämde mig direkt att den här valpen skulle jag ha och jag kämpa för! Jag tror faktiskt att Geisha hade samma sak i åtanke.

Att övertala mamma var verkligen inte lätt och det var något av det svåraste jag gjort. Trots det såg även mamma att vi hade ett speciellt band.

REDAN SOM VALP INSÅG jag att hon var lovande; dels exteriört men framförallt mentalt och beteendemässigt. Den här valpen hade ett otroligt bra självförtroende. Det såg man bland annat i hennes sätt att ”stjäla” showen varje gång någon kom och hälsade på. Jag insåg att den här hunden skulle komma att kräva mycket jobb, men med rätt fokus skulle hon kunna lyckas om jag tränade henne rätt.

Jag lade mycket tid på att träna henne, hon fick lära sig att bli hanterad att olika människor. De tittade på tänderna, klappade henne, tog på henne samt att jag tränade henne i att stå snyggt. Vi tränade även på att springa fint tillsammans.

Ett tag senare var det dags för vår första utställning. En inofficiell sådan med ett tiotal tollare anmälda.

GEISHA BLEV BIR I valpklassen och lyckades också med att bli BIG i sin grupp och stod slutligen som segrare; BIS-valp i åldersgruppen sex till nio månader. Detta trots att hon precis passerat sex månader. Domaren var jättesnäll och sa: ”Precis så ska en tollare se ut. Jag har aldrig sett någon liknande.”

Att stå vid ringen, att bli gratulerad av andra tollarägare och andra människor gjorde mig så otroligt stolt men också glad och lycklig.

Jag ingick helt plötsligt i ett sammanhang med den jag älskar allra mest. Hela kenneln delade min glädje och jag kände mig lycklig för första gången på många år.

*”Redan som valp insåg jag att **hon var lovande**; dels exteriört men **framförallt mentalt och beteendemässigt.** Den här valpen hade ett **otroligt bra självförtroende.”***

Efter den första utställningen fick jag givetvis mersmak och anmälde oss till en SSRK- utställning i Kungsbacka. Första dagen blev Geisha återigen BIR-valp och sedan blev hon BIS-valp 2.

Nästa dag var det en ny utställning och jag kände att jag lärt mig massor från dagen innan. Den dagen blev vi bästa BIS-valp igen. Det kändes så roligt att få visa upp världens finaste ras inför människor med andra raser.

VISSA MÄNNISKOR ANTYDDE GIVETVIS valpklassernas resultat ändå inte var officiella och att man skulle vänta till officiella resultat i juniorklass innan man kunde glädja sig åt resultaten på riktigt. Och att det senare skulle bli mycket svårare.

Så när jag ställde ut på en SKK-utställning i Vänersborg och jag såg alla andra fina tollare kändes det spännande.

Att vara tonåring kan vara tufft. För Alva Bryngelsson förändrades allt när Geisha föddes.

Återigen gick det jättebra för oss, BIR med cert och BIG3. Geisha hade precis blivit tio månader gammal. Jag hade lovat min mamma att inte ”bara springa på utställningar” utan även hålla på med apportering, lydnad och viltspår. Självklart ville jag det också.

På hösten började jag gymnasiet Real med hundinriktning. Geisha var med mig vissa dagar i skolan. Under hösten åkte jag till Norge på Europavinnarutställningen, en av världens största hundutställningar.

Jag har alltid velat lära mig att bli bättre och vassare på att visa hund på utställning. Att prova olika och nya sätt att ställa ut på för att inte Geisha och jag ska göra likadant hela tiden.

ATT SE RIKTIGA PROFFS som det är på dessa typer av utställningar är otrolig lärorikt. Jag hade hört att domaren som dömde kunde säga lite taskiga kommentarer så jag var jättenervös. Att Geisha dessutom hade tappat all sin päls den här utställningen till ära gjorde ju inte saken bättre.

Min inställning var att jag åkte dit mest för att se och lära. Jag blev förvånad när domaren sa till mig när jag kom fram med Geisha att: ”Tja, hon har glömt pälsen hemma och stått för nära kylskåpet.” Jag började skratta för det stämde ju faktiskt. Geisha vann över alla fantastiska juniortikar och fick sin titel; Europeisk juniorvinnare 2015.

Efter det följde en härligt framgångsrik tid för oss då hon blev viltspårschampion, fick ett godkänt apporteringstest och ett fantastiskt genomfört BPH. Sedan var det dags för Nordisk juniorvinnare i Stockholm. Den titeln knep hon också och blev Nordisk juniorvinnare på hundmässan.

Utöver det som jag har berättat har Geisha även blivit BIR och BIM fler gånger och jag är jättestolt.

GEISHA OCH JAG ÄLSKAR varandra och tycker om att hitta på roliga saker. När jag blir glad blir Geisha glad. Sedan är hon exteriört väldigt bra byggd och älskar visa upp sig.

Framförallt tycker jag om att träffa alla dessa underbara hundmänniskor som oftast är vänliga. I möten där man blir glada för varandras skull. En viktig sak som jag lovat mig och Geisha är att den dagen vi inte tycker det är kul med utställning så fortsätter vi inte.

Geisha är kvalificerad till Crufts både 2015 och 2016. Vi får se om vi åker dit. Kanske blir det så och kanske inte. Nu skall vi fokusera på apportering och lydnad ett tag.

Sedan är ju utställningen en aktivitet vi gör som en extra aktivitet utöver apportering, viltspår, lydnad. Jag ser framförallt fram emot att börja träna ordentligt på tollingjakt då Geisha älskar att apportera fågel. •

TOLLARE I DALARNA – SÖDRA DALATOLLARNA

Text: Anna Andersson
Bild: Ingmarie Andersson & Amanda Grafström

UNDER VINTERN OCH VÅREN har Södra Dalatollarna haft flera träffar tillsammans. Vi avslutade 2015 med en träff i Falun där vi körde femkamp och planerade inför 2016 tillsammans med Norra Dalatollarna.

Året 2016 har startat med flera träffar i södra Dalarna med fokus på apporteringens olika delar, vi har bland annat tränat markeringar, stadga, linjetag, sök och tolling. Övningarna har anpassats för alla eftersom vi är en bred grupp erfarenhetsmässigt; allt från tävlingserfarna till nybörjare, valpar och vuxna hundar.

VÅRENS AKTIVITETER:

• Aktiveringskurs planeras att starta söndagen den 24 april. Kursen kommer innehålla olika sätt att aktivera hunden hemma, utan fokus på tävling. Kursen riktar sig i första hand till dig som har tollare och är lämplig för alla åldrar. Övningarna anpassas individuellt för att lämpa sig till unga som gamla, aktiva och soffliggare. I mån av plats är självklart även andra raser välkomna! För anmälan och mer information, besök vår hemsida som ni hittar adressen till nedan.

• Tollarträffar planeras in fortlöpande beroende på tid och aktivitet. På hemsidan finns alltid den senaste informationen! **www.tollareidalarna.com**

Alla som redan har en tollare eller ni som är blivande tollarägare är varmt välkomna på alla våra träffar!

Till vänster: Brumm apporterar.
Nedan: Hela gänget på årets sista tollarträff 2015.
Cirkeln: Valpen Enzo är med och lär sig hur det går till

Wildbird Röde Tromb "Dexx" tränar apportering i Blekinge med matte Liselott Karlsson.

APPORTERINGSTRÄNING I KARLSKRONA

Text: Ellinor Leigod Bild: Philip Persson

SOMMAREN 2015 VAR VI ett litet gäng som tränade jakt och apportering i skogarna runt om Karlskrona. Det är inte bara härligt att komma ut i skog och mark med både tvåbenta och fyrbenta vänner utan det ger också mycket energi och en härlig känsla att se glädjen i hundens ögon när han/hon får apportera. Det bara finns där i tollarna, lusten till denna typ av träning.

Jag som skriver denna text heter Ellinor och jag har en tollarhane på fyra år som heter Wille. Jag skulle kunna skriva en lång artikel om hur och varför jag började med denna träningsform men det skulle nog trötta ut er något! Så jag ska försöka hålla mig kort.

NÄR JAG SKAFFADE WILLE visste jag att det var agility jag ville syssla med i första hand men jag var även intresserad av det här med apportering. Det går inte, sa några medan andra sa att det är en bra kombination i träning för hunden. När Wille var liten var han inte ett dugg intresserad av att apportera. Någon gång efter han hade fyllt två år och kanske var närmare två och ett halvt under en period då jag var förkyld och rastlös passade jag på att då klicka in när Wille höll fast dummies i munnen och sen när han lämnade av den i handen för att sen gömma den inne i lägenheten och han fick leta efter den. Helt plötsligt älskade han dummies. Då tänkte jag, att vi minsann skulle börja med jaktträning.

Och som jag skrev innan, det är en underbar känsla att se hur dessa egenskaper redan finns i våra hundars kroppar och huvuden. De vet precis vad de ska göra, visst lite hjälp på traven behövs förstås ibland.

Hur som helst, jag ville fortsätta att träna även efter semestern och jag pratade med mitt lilla träningsgäng som också var sugna på att fortsätta träna. Då tog Marie-Louise Karlsson på sig ansvaret att sammankalla till träningsträffar i karlskronatrakten.

Nu under hösten har vi haft sju träffar på olika ställen i Karlskrona, både i skogen och vid havet. Vi försöker att träna i olika miljöer. Vi planerar att träffas en till två gånger i månaden och vi skriver om våra träffar på Blekingetollarnas facebooksida. När vi träffas bestämmer vi tillsammans vad vi ska träna på. Man tränar på sin egen nivå, samtidigt som man kan få feedback och hjälp om så skulle behövas. Alla har olika mål, allt från att starta jaktprov till att bara komma ut och aktivera hunden på ett bra sätt. Några som varit med på en träff är Jenaette och Magnus Waldo med sin tollare Walle som är nybörjare vad gäller apportering. Jeanette tycker att det är roligt att komma ut tillsammans med andra tollarägare och träna, få hjälp och hjälpa andra.

JAG HOPPAS ATT DU som läser detta och bor i närheten vill komma och träna med oss. Vi finns på Facebook med just namnet Blekingetollarna och på vår hemsida med adressen **blekingetollare.blogspot.se**

Hoppas att ni alla har haft en fin start på 2016 och att ni får en värmande (kommande) vår.

AKTIVITETSGRUPPER I LANDET

SÖDRA GÖTALAND Distriktsansvarig sökes!

SYDTOLLARNA
Mats Bergström, 0418-247 45, 0705-22 77 69,
mats.p.bergström@telia.com
Malin Chronquist, malin.x.holmberg@gmail.com
www.sydtollarna.wordpress.com

BLEKINGETOLLARNA
Aktivitetsansvarig saknas.
blekingetollare.blogspot.se

SYDÖSTTOLLARNA
NY! Marie Kinder, 0730 – 98 78 93, marie@blazingfowlers.se
SydÖsttollarna har en facebookgrupp med samma namn.

VÄSTRA GÖTALAND Annkie Ahlebrand, 0523-135 67, 0705-44 93 26, a.ahlebrand@telia.com

TOLLARE I VÄST
Therese Johansson, 0733-292972, tiv@tollareivast.se
www.tollareivast.se

TOLLARE I GÖTEBORG Aktivitetsansvarig/a sökes!
www.tollarna.wordpress.com

GÖTEBORGS SKÄRGÅRDSTOLLARE Vilande

SKÄRGÅRDSTOLLARNA
NY! Eva Svensson, 0734-17 54 95
www.skargardstollarna.weebly.com

SÖDRA HALLAND NORRA HALLAND
Gunliz Bengtsson, 0430-105 59, lb.lt@telia.com
Maygreth Åkesson, 035-492 84
www.hallandstollarna.se

SKARABORGSTOLLARNA
Anna Gustavsson, anna.jenka@telia.com
www.skaraborgstollarna.se

ÖSTRA GÖTALAND Distriktsansvarig sökes!

NORD VÄSTRA SMÅLAND
Solgerd Hansson, 0706-33 09 89, solgerd.h@telia.com
Anna-Karin Johansson, 0706-39 67 68,
info@djurhalsa.se
www.hundskallets.se/aktivitetstraffar.htm

ÖSTGÖTATOLLARNA
Lina von Gegerfelt, zztardustt@hotmail.com
ostgotatollarna@yahoo.com,
ostgotatollarna.webnode.se,
Östgötatollarna på Facebook

TOLLARE I SMÅLAND
Gun Nilsson, 0381-240 22, gun@bellanova.se
Johan Körge, 0481-220 19
Mats Gunnarsson, 0499-136 15
Anette Johansson, 0383-520 28, tollartrollet@telia.com
www.tollareismaland.se

TJUSTTOLLARNA Eva-Lena Lundberg, 0490-175 58

VÄSTRA SVEALAND Christina Hedström, 021-12 41 17, 070-551 53 58, stina.hedström@spray.se

HJÄLMARTOLLARNA
Jan-Erik Eriksson, 019-18 39 90, j-e.e@telia.com
Åse Linderskjöld, 070-6345849,
ase.linderskjold@orebro.se
Kerstin Wickström, 019-22 71 70,
kerstinwickstrom@telia.com
www.hjalmartollarna.worldpress.com

TOLLARE I VÄSTMANLAND
Christina Hedström & Peter Wennström,
021-12 41 17, 070-551 53 58, stina.hedstrom@spray.se
www.freewebs.com/tollareivastmanland

VÄRMLANDSTOLLARNA
Kerstin Kvarnlöf, 0554-410 71, 0705-65 82 23,
kerstin.kvarnlof@telia.com
Brita Gehöör, 0554-211 20, 0703-35 60 20,
brita.gehoor@telia.com
www.hem.passagen.se/varmlandstollarna

ÖSTRA SVEALAND Niklas Adolfsson, 0708-75 01 54, niklasadolfsson@spray.se

STOCKHOLM SÖDRA
Mirjam Cassel, 073-260 46 27,
mirjamcassel@gmail.com
www.stockholmstollarna.weebly.com

STOCKHOLM NORRA
Michael Albrecht, 0708-39 84 31,
fam_albrecht@me.com
Nathalie Regnér, 08-612 12 05, 073-379 78 99,
nathalie.regner@gmail.com
Även aktiviteter på Östermalm, Liljanskogen.
Se Tollare i Norra Stockholm på Facebook.

TÄLJEKRINGLAN I SÖDERTÄLJE
Birgitta Amrén-Ahlberg, 08-550 649 54,
birgitta@vattubrinken.se

TOLLARE I UPPLAND
Sussie Stier, 0733-74 69 94,
upplandstollarna@hotmail.com
www.upplandstollarna.wordpress.com

GUTETOLLARNA
Sara Thomsson Neogard, 0498-550 74,
mysslas@hotmail.com
Anne-Marie Siggelin, 0498-48 12 63
www.freewebs.com/gutetollarna

TOLLARE I ÖSTRA SÖRMLAND
Marita Ljungdell, 0737-51 81 75,
marita.ljungdell@spray.se
www.surf.to/tios

SÖDRA NORRLAND Malin Hedin,
malin_falk81@hotmail.com
Lena Dahlblom, 0297-414 80, lena.dahlblom@telia.com

GÄSTRIKETOLLARNA
Lena Dahlblom, 0297-414 80, 070-564 18 97,
lena.dahlblom@telia.com
Hitta oss under Gästriketollarna på Facebook.

HÄLSINGETOLLARNA Aktivitetsansvarig sökes!
www.halsingetollarna.info.se

NORRA DALATOLLARNA
Marie Lars, 0250-388 53, 070-035 30 59,
marielars@telia.com
Maria Andersson, 0250-153 16, 0705-57 86 27,
81maria@gmail.com

SÖDRA DALATOLLARNA
Anna Andersson, 070-776 90 51,
Anna88_Smile@hotmail.com
Monika Amby, 073-678 50 41, monika.amby@live.se
www.tollareidalarna.com

MELLERSTA NORRLAND Distriktsansvarig sökes!

Z-TOLLARNA
Aktivitetsansvarig sökes!

TOLLARE FRÅN VÄSTERNORRLAND
Aktivitetsansvarig sökes!
www.hem.passagen.se/tollare_i_vnorrland

NORRA NORRLAND Distriktsansvarig sökes!

TOLLARE I VÄSTERBOTTEN
Sandra Wikman, 073-804 00 29,
sandra_wikman@hotmail.com
www.vbtollare.tk

TOLLARE I NORR
Susanne Nilsson, 070-261 51 99,
storstrandsnova@hotmail.se
hem.passagen.se/tollareinorr

VI BEHÖVER ER HJÄLP!
Vi misstänker att vissa uppgifter om kontaktpersoner och hemsidor är inaktuella. Många lokala grupper har kanske även startat facebook-grupper där information om aktiviteter läggs ut.
Kontrollera gärna uppgifterna för era distrikt och uppdatera dem! Skicka in ändringar till tollaren@tollarklubben.se.
Märk mejlet "Kontaktinformation Xxxxx" (gruppens namn).

Medlemsinformation

ÄR DU INTRESSERAD AV MEDLEMSKAP
Tag kontakt med SKKs (Svenska Kennelklubbens) medlemsavdelning
tel 08-795 30 50 eller mejl medlem@skk.se

NYA MEDLEMSAVGIFTER FRÅN 2016-01-01:
- Fullbetalande medlemmar 275 SEK/år
- Utlandsmedlem 400 SEK/år
- Familjemedlem 80 SEK/år
- Valpköparmedlem 150 SEK/år

UPPFÖDARE
Betalar första året in 140 SEK per valpköpare till Tollarklubben pg nr 311 01–9 och skickar en lista med namn, adress, tel och mailadress, för vilka inbetalningen gäller, till kassören:
kassor@tollarklubben.se

OM DU FLYTTAR och vill ha Tollaren skickad till din nya adress anmäler du adressändringen till SKKs medlemsavdelning
tel 08-795 30 50 eller mejl medlem@skk.se

NOVA SCOTIA DUCK TOLLING RETRIEVER KLUBBEN

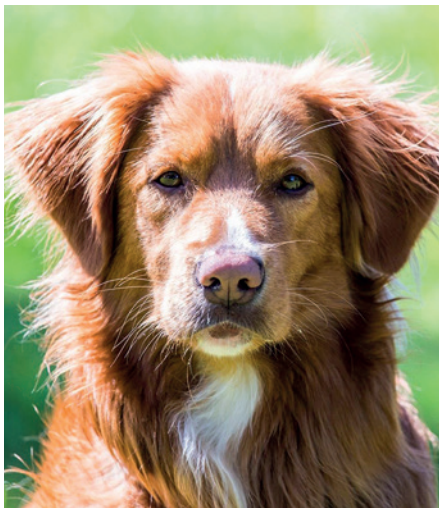

RLD N RLD F
StorstrandsNova´s Antares
"Trix"

Rallylydnad
Avancerad klass 8/8 77 p
Fortsättning 92 p, 91 p, 89 p

Genomfört BPH

Ägare:
Nadja Öhlund

Uppfödare:
Susanne Nilsson

SEU(u)CH DK U CH LP1 RLD N RLD F SE VCH
Springer Nova´s Liam of Tuffno
"Mille"

Godkänt anlag 150801

Viltspår
1:a pris ÖKL 150924
1:a pris HP ÖKL 151001
1:a pris ÖKL och
Godkänt championat! 151017

Lydnad
1:a pris 173,5 p LK 2 151115

Ägare:
Ursula Liljegren

Uppfödare:
Ann-Louise Larsson

LP1 Vildandens Lucia af Pixvill
"Cia"

Tollingprov
1:a NKL Bosarp 31/10 2015

Lydnad
LP1 titel
1:a pris 168 p DK 14/12 2015

Ägare:
Hanne Sølvkjær

Uppfödare:
Anette Björgell, Bunkeflostrand

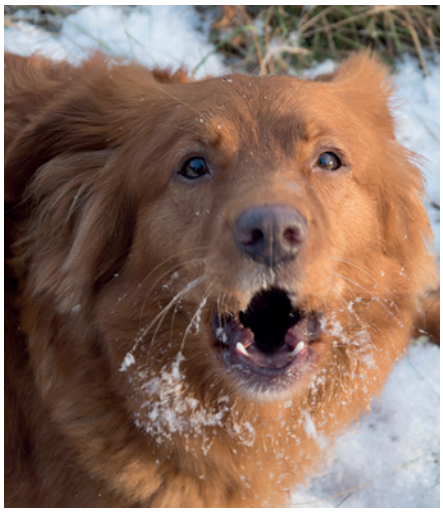

Renarder´s Lashi Mercury
"Ice"

Diplomerad Servicehund

Ägare:
Ulla Löfqvist & Mats Sternhag (fotograf)

Uppfödare:
Louise Blomkvist

SE VCH Ducktails Snjoflygsa
"Kelly"

Viltspårprov
1:a Ökl 150810 Altervattnet
1:a Ökl 150811 Persön
1:a Ökl 150824 Luleå SEVCH

Bruksprov
Godkänd Appell spår 208,75 p 150815 Boden

Ägare:
Ulrica Öström

Uppfödare:
Anders & Anita Wahlberg,
Kennel Ducktails

Fotograf: Anita Wahlberg

HAR DU EN TOLLARE PÅ HUGGET?

Vi vill ha ditt bidrag!

Skicka text och bild till tollaren@tollarklubben.se

Döp mejlet "Tollare på hugget".

Max 20 rader.

Bilden måste vara högupplöst för att hålla kvalitet för tryck. Bilder hämtade från till exempel facebook eller skickade med sms fungerar inte. Däremot går det bra om bilden är tagen med en modern mobilkamera.

Om du är osäker – skicka in så granskar vi bilden!

LÄSARBILDEN

Lyckotassens Miroku, foto matte Anna Alfredsson. Nu längtar vi till våren!

NYA MEDLEMMAR

JESSICA NYBERG, NYHAMMAR
ANNE LIE ARREFELT, BROMMA
BJÖRN ALLERT, SKÖVDE
AGNETA FLOR, VAGGERYD
HARMA BRINK, VEJLE, Danmark
LINNEA PERSSON, KVISSLEBY
NICKLAS MARKLUND, PITEÅ
ANNA HÖGLIN, ÖSTERSUND
ANDRÉ AXELSSON, VÄSTERÅS
CATHARINA LINDQVIST, SÖDERBÄRKE
SUSANNE SUNDSTRAND, VISBY
ELIN NILSSON, ÖREBRO
HANNA DITTRICH SÖDERMAN, SOLLENTUNA
FREDRIK LERIGON, SALTSJÖ-BOO
CHRISTOFFER ZAR BERGLUND, TÄBY
EMMA EDIN, HENÅN
HANS MATTSSON, SVANESUND
ANNE PYYSKÄNEN, ONSALA
JOHANNA BRUNBÄCK, SEXDREGA
EBBA ÖJENDAL, GÖTEBORG
JEANETTE WALDO, KARLSKRONA
SANNA THEODORSSON, INGELSTAD
GUNILLA GUSTAFSSON, RAMDALA
MAGNUS WALDO, KARLSKRONA
PER-IVAR PERSSON, RAMDALA
PERNILLA DRANGEL, KARLSKRONA
CHRISTIAN CALLERT, ARILD
ERICA PERSSON, JONSTORP
SUSANNA KALLSTRÖM, HAMINA

Tollarklubbens Styrelse 2016

Ordförande
Mats Viker
Valgärdevägen 3, 16853 BROMMA
08-370863, 0701991150
ordforande@tollarklubben.se

Jaktansvarig
Tina Byrsell
Björsäter Lövenborg,
597 94 ÅTVIDABERG
0120-60021, 0706899073
jaktansvarig@tollarklubben.se

Kassör
Ulla Nilsson
Flisavägen 23, 723 53 VÄSTERÅS
021-18 46 44
kassor@tollarklubben.se

Sekreterare
Åsa Roosqvist
Västra Askvägen 245, 27539 SJÖBO
0416-511416, 070-6849971
sekreterare@tollarklubben.se

Avelsansvarig
Therese Knutsson
Hjärsås 3193, 28990 KNISLINGE
070-9705587
avelsansvarig@tollarklubben.se

Mentalitet- & Funktionsansvarig
Marina Johnsson
Fiskarnas gata, 136 62
BRANDBERGEN
070-7347086
mentalitetsansvarig@tollarklubben.se

Vice Ordförande/ Utbildningsansvarig
Carina Boijertz
Norrevärnsgatan 16B, 24332 HÖÖR
073-3318143
utbildningsansvarig@tollarklubben.se

Aktivitets- & Medlemsansvarig
Gunliz Bengtsson
Björkedalsvägen 10, 312 93 Laholm
070-394 53 25
aktivitetsansvarig@tollarklubben.se

RAS-ansvarig
Anita Wahlberg
Garvarvägen 3, 95243 TÖRE
072-5155511
rasansvarig@tollarklubben.se

Exteriöransvarig
Per Wigforss
Hurva 307, 24194 ESLÖV
0413-31308, 070-2380457
exterioransvarig@tollarklubben.se

Övriga Funktionärer

Revisorer
Monica Beijer
Malena Knutsson

Revisorsuppleanter
Anna-Karin Ericsson
Elisabeth Holm

Valberedning
Agneta Joonas, sammankallande
Marie Kinder
Annika Bergquist

Kontaktpersoner Tollarpspecialen
Gunliz Bengtsson
Carina Boijertz
specialen@tollarklubben.se

Kontaktperson till klubbnytt i Apportören
Åsa Roosqvist, se kontaktuppgifter till vänster

Mottagare av utställnings- & lydnadsprovskritiker
Per Wigforss, se kontaktuppgifter till vänster

Mottagare av jaktprovs- & viltspårskritiker
Tina Byrsell, se kontaktuppgifter till vänster

Rasinformatörer & Omplaceringshundar
Sandra Almeflo, 070-3888507
Ingrid Larsson, 0151-13510
Catarina Söderlind, 08-7329000
rasinfo@tollarklubben.se

Webmaster klubbens hemsida
Anette Björgell
webmaster@tollarklubben.se

Redaktör för tidningen Tollaren
Mia Eriksson
Nämndemansvägen 26,
643 32 Vingåker
072 503 03 00
tollaren@tollarklubben.se

Hemsida
www.tollarklubben.se

Epost
info@tollarklubben.se

Plusgiro/Bankgiro
311 01-9 / 5986-3910.

Forskningskontot
Nordea 3259 23 10665

POSTTIDNING B
Tollarklubben
Maria Ivarsson
Rasbokil Örkulla 22
755 95 Uppsala

PROVKALENDER FRAM TILL TOLLARSPECIALEN

9 apr	Södra (Skåne)	Alla klasser	Domare: Sverker Haraldsson
10 apr	Södra (Blekinge)	Nkl & Ökl	Domare: Bo Ferm
16 apr	Västra (Södra Halland)	Alla klasser	Domare: Curt Lundström
17 apr	Västra (Södra Halland)	Alla klasser	Domare: Curt Lundström
1 maj	Östergötland	Nkl & Ökl	Domare: Gunnar Pettersson
7 maj	Östra (Stockholm)	Nkl & Ökl	Domare: Sverker Haraldsson
8 maj	Östra (Stockholm)	Nkl & Ökl	Domare: Sverker Haraldsson
21 maj	Västerbotten	Alla klasser	Domare: Anders Wahlberg
28 maj	Värmland	Nkl & Ökl	Domare: Leif Gustafsson
29 maj	Värmland	Nkl & Ökl	Domare: Leif Gustafsson
29 juli	Gästrikland (Ockelbo)	Nkl & Ökl	
30 juli	Gästrikland (Ockelbo)	Ekl	
31 juli	Gästrikland (Ockelbo)	Nkl & Ökl	
5-7 aug	Tollarspecialen	Alla klasser	

PROV HÖSTEN 2016

17-18 sep	Småland (Ostkusten)	Alla klasser
1 okt	Bergslagen (Ånnaboda)	Alla klasser
2 okt	Bergslagen (Ånnaboda)	Alla klasser
22 okt	Södra (Skåne)	Alla klasser
23 okt	Södra (Skåne)	Alla klasser

OFFICIELLA TOLLINGJAKTPROV I DANMARK

23 apr	Danmark, Kokkedal (norr om Köpenhamn)	Alla klasser
15 maj	Danmark (Toller Days), Skør, Nordjylland	Alla klasser
17 sep	Danmark, Kalundborg, Sjælland	Alla klasser

All information och alla anmälningar till svenska prov sker på webben, i SSRK Prov.
All information och alla anmälningar till danska prov sker på webben, i Hundeweb.